

б незначний «багаж» правових знань, поглядів, установок, які хоча і викривлено, однак все-таки відображають правову дійсність. У свою чергу відсутність правової свідомості, свідчить про те, що у студента, у зв'язку з якимись причинами, не сформувались правові погляди, знання, установки. А це повністю позбавляє його можливості правильно сприймати правову реальність.

4. Деформація правосвідомості студентства є станом правосвідомості, який викривлено, неправильно відображає суспільне буття, що регулюється нормами права.

5. Деформація правосвідомості студентства характеризується негативним ставленням студентів як до діючого права в цілому, так і до правопорядку і законності.

Найбільш поширеними *формами деформації правосвідомості студентства є: правовий інфантилізм, правовий нігілізм, правовий ідеалізм, «переродження» правосвідомості.*

Зазначені ознаки деформації правосвідомості студентства дають підстави відокремити її від позитивної правосвідомості і сформулювати дефініцію наступним чином: деформація правосвідомості студентської молоді – це такий стан правосвідомості студентської молоді, який характеризується тим, що у окремих її носіїв (конкретних студентів) формуються певні ідеї, уявлення, знання, погляди, почуття, емоції і настрої, які викривлено відображають правову дійсність і виражають негативне ставлення до діючого права, законності і правопорядку.

Одержано 14.04.2019

УДК340.136

Сергій Дмитрович ХАРА,
курсант групи Ф2-102 ХНУВС

Науковий керівник: кандидат юридичних наук Лазарев В. В.

КОДИФІКАЦІЯ ЯК СПОСІБ СИСТЕМАТИЗАЦІЇ ЗАКОНОДАВСТВА

Систематизація нормативно – правових актів необхідна для вдосконалення існуючої нормативно-правової бази України. Мета систематизації законодавства полягає в необхідності забезпечення більш ефективної правотворчої діяльності, зокрема виявленні причин протиріч, прогалин, невідповідностей у нормативному регулюванні та їх усуненні, а також застосуванні й реалізації нормативно-правових актів. Систематизація законодавства здійснюється в чотирьох основних формах: 1) облік нормативних актів («це збір діючих нормативно – правових актів, їхня обробка; розташування за певною системою, збереження»); 2) інкорпорація законодавства; 3) консолідація законодавства; 4) кодифікація законодавства.

На нашу думку, однією з найважливіших форм систематизації законодавства, яка відіграє значну роль у житті держави є кодифікація. Це визначається

тим, що безпосередньо метою кодифікації є забезпечення єдиного систематизованого регулювання відносин у певній сфері, в результаті якого законодавство буде розвиватися. Водночас, варто зазначити, що *кодифікація являє собою діяльність уповноваженого законодавчого органу, що полягає у змістовій переробці норм права, пов'язаних спільним предметом регулювання та їх об'єднання в єдиному акті*.

Кодифікація відповідає способу систематизації, при якому відбуваються підготовка і прийняття нового кодифікованого нормативно-правового акта, в основу якого покладено діючі раніше нормативно-правові акти, що піддані перегляду. Крім того, при кодифікації (кодифікуванні) можуть запроваджуватися абсолютного нові кодифікаційні нормативно-правові акти.

Втім, наприклад, Т. Н. Радько вказує, що кодифікація як вид систематизації, являє собою особливу змістовну форму упорядкування нормативного матеріалу, отже виводить даний вид діяльності за межі систематизації. Щодо цілей, способів та обсягу систематизації законодавства думки вчених розділились на протилежні.

Отже, необхідно зазначити, що кодифікація нормативно – правових актів є одним з найважливіших способів упорядкування чинного законодавства завдяки якому усуваються колізії норм права, виявляються пробіли і неточності законодавства. Також варто зазначити що завдяки кодифікації нормативно-правових актів полегшується пошук потрібної норми права, що пришвидшує роботу відповідних суб'єктів правозастосування. Саме тому цей вид систематизації потребує подальшого всебічного дослідження, удосконалення з метою належної роботи державних і не державних організацій, має на меті подальший позитивний розвиток нашої держави.

Одержано 13.04.2019

УДК 340.142

Максим Олегович ШЕПІТЬКО,

курсант групи Ф4-101 ХНУВС

Науковий керівник: доктор юридичних наук, доцент Слинько Д. В.

СУДОВИЙ ПРЕЦЕДЕНТ ЯК ДЖЕРЕЛО ПРАВА В НАЦІОНАЛЬНІЙ ПРАВОВІЙ СИСТЕМІ УКРАЇНИ

З розвитком суспільства та суспільних відносин все більше розвиваються такі додаткові джерела права як судовий прецедент у правових системах романо-германської правової сім'ї. В Україні на сьогодні судові органи часто використовують судовий прецедент при вирішенні юридичних ситуацій.

Судовий прецедент – це рішення з конкретної справи, яке завдяки обґрунтуванню стає правилом, обов'язковим для всіх судів тієї самої або нижчої інстанції при розгляді аналогічних справ. Підставою застосування судового прецеденту є обґрунтування, що жодна зі всіх чинних правових норм не відповідає